

„По срѣдъ нощъ бѣхъ разбudenъ отъ шума, който произвеждаше ято отъ прилепи, като хвърчеше напредъ и назадъ изъ стаята ми. Прилепитѣ бѣха изгасили лампата и когато отново я запалихъ, видѣхъ, че тѣ бѣха изпълнили цѣлата стая и тя изглеждаше черна отъ тѣхното множество. На другата вечеръ нѣколко прилепи пакъ влѣзли въ {стаята} ми и на

Вампиръ.

разсъмване на крака си намѣрихъ рана, която явно бѣше, че е отъ ухапване на прилепъ“.

Изследовательтъ Каплеръ твърди, че вампиритѣ сѫ цѣло нещастие не толкова за човѣка, колкото за животнитѣ въ нѣкои мѣста на южна Америка. Така, за да се предпазятъ отъ вампиритѣ, войниците на единъ постъ по цѣли нощи трѣбвало да подържатъ накладенъ огънь. Когато пъкъ не подържали огънь, на другия денъ по постелитѣ на спящите